

Dosarul nr. 2ra-1752/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, O. Cojocaru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

2 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Vioricai Istrati împotriva lui Oleg Istrati cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, obligarea participării la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor și decăderea din drepturile părintești

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac, admis apelul declarat de Oleg Istrati, reprezentat de avocatul Sorin Corceac și avocatul-stagiar Marcela Cioară și modificată hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 3 august 2017, Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Istrati, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Rîșcani mun. Chișinău cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, obligarea participării la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor și decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a indicat că a fost căsătorită cu Oleg Istrati, iar din această căsătorie au un copil minor comun XXXXX.

A menționat că prin hotărârea din 5 octombrie 2010 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost desfăcută căsătoria cu Oleg Istrati și determinat locul de trai al copilului minor XXXXX la domiciliul mamei.

Astfel, a invocat că după divorț și până în prezent copilul minor XXXXX locuiește cu ea, fiind întreținută și educată nemijlocit de către aceasta, iar la momentul actual sunt stabilite cu traiul în Italia.

A indicat că, deși s-a adresat către Oleg Istrati cu solicitarea de a participa la întreținerea copilului minor, aceste solicitări au rămas nesoluționate sau au fost satisfăcute neesențial.

La fel, pentru soluționarea problemei pe cale amiabilă, la 31 ianuarie 2017 s-a adresat către Oleg Istrati cu cerere prealabilă, prin care a solicitat participarea acestuia la întreținerea copilului minor cu suma de 250 euro lunar și a plăților suplimentare cu 30 euro lunar, până la atingerea majoratului de către copilul minor, precum și a plăților de întreținere pentru perioada anterioară, în sumă de aproximativ 7500 euro, sume ce urmau a fi transferate până la data de 15 a lunii în care se efectuează plata, la contul prezentat de ea.

A susținut că cererea prealabilă a rămas fără răspuns din partea pârâtului Oleg Istrati.

A relatat că Oleg Istrati nu este încadrat în câmpul muncii în Republica Moldova, dar locuiește de mai mulți ani în Spania.

La fel, reclamanta a indicat că la stabilirea pensiei de întreținere pentru copilul minor, instanța urmează să țină cont de contractul de chirie, ce prevede achitarea lunară a sumei de 500 de euro, achitarea serviciilor de telefonie ce constituie aproximativ 1 031,37 de euro, pentru anul 2016, plata pentru energia electrică ce constituie aproximativ 185 de euro pentru perioada de iarnă și aproximativ 70 de euro pentru perioada de vară și plățile periodice ce se fac la instituția de învățământ, ce variază începând cu 65 de euro.

Cu referire la pretenția privind decăderea din drepturile părintești, a invocat că după căsătorie Oleg Istrati a manifestat atitudine neglijentă față de creșterea și educarea copilului XXXXX, care la moment nu-l recunoaște pe pârât ca fiindu-i tată. Iar, prin acțiunile sau inacțiunile întreprinse, Oleg Istrati a pus în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea ei morală, nu a asigurat-o cu condiții de trai, de învățatură și instruire.

A precizat că, având nevoie de acordul tatălui Oleg Istrati pentru perfectarea actelor copilului, acest acord a fost obținut după achitarea de către Viorica Istrati a costului de perfectare a procurii solicitate.

Respectiv, după decăderea din drepturile părintești a lui Oleg Istrati nu va mai fi necesar acordul acestuia pentru satisfacerea intereselor copilului minor XXXXX.

La 21 martie 2018, Viorica Istrati a depus cerere de concretizare a acțiunii, în care suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată inițială, a menționat că Oleg Istrati nu are loc de muncă pe teritoriul Republicii Moldova și nici careva venit, însă conform declarațiilor reprezentantului pârâtului, acesta se află la momentul actual la evidență ca șomer la organul competent spaniol, de unde primește o anumită indemnizație.

La fel, a menționat că pensia de întreținere urmează a fi încasată și pentru perioadele anterioare, deoarece până în prezent s-a eschivat de la plata pensiei de întreținere.

A invocat că Legea nr. 152 din 5 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, nu prevede cheltuieli necesare pentru dezvoltarea copilului cum ar fi: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, îmbolnăviri etc, activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

Respectiv, pârâtul trebuie să-și execute obligația de participare la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului XXXXX, suportate în legătură cu frecventarea instituției de învățământ și a stării de sănătate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor Convenției Internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, art. 51, 54, 3 58, 60, 67, 74, 75 Codul familiei, ale Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Oleg Istrati în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX, în mărime de 1/4 cotă-parte din toate sursele de venit lunar, precum și suma fixă de 271 de euro lunar, începând cu 3 august 2017 și până la atingerea majoratului copilului minor, a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX pentru perioada anterioară 26 octombrie 2010-31 ianuarie 2017 în mărime de 7 500 de euro și pentru perioada 31 ianuarie 2017-3 august 2017 în mărime de 1960 euro; obligarea pârâtului Oleg Istrati să participe la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în legătură cu frecventarea instituției de învățământ și stării de sănătate, decăderea pârâtului Oleg Istrati din drepturile părintești asupra copilului minor XXXXX și încasarea de la Oleg Istrati în beneficiul său a cheltuielilor judiciare în mărime de 1366,65 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admis parțial acțiunea, fiind încasat de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, pensie pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în mărime de 4 000 de lei lunar, începând cu 3 august 2017 și până la atingerea majoratului copilului minor.

A fost încasată de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, cheltuielile de judecare a cauzei în mărime de 1 366,65 de lei și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 6 000 de lei.

A fost încasată de la Oleg Istrati în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță constatând că copilul se află la întreținerea Vioricăi Istrati cu care locuiește în Italia, iar Oleg Istrati locuiește în Spania, și pentru necesitatea păstrării nivelului stabil de asigurare materială a copilului, precum și faptul că cheltuielile pentru întreținerea copilului minor în statul unde locuiește sunt mai mari, a determinat încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă bănească fixă în mărime de 4 000 de lei lunar.

Totodată, a considerat neîntemeiată acțiunea referitor la încasarea pensiei de întreținere pentru perioada anterioară și obligarea tatălui să participe la cheltuielile suplimentare pe viitor.

A considerat neîntemeiată și acțiunea privitor la decăderea lui Oleg Istrati din drepturile părintești, constatând că nu au fost probate circumstanțele invocate în acțiune.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac și admis apelul declarat de Oleg Istrati, reprezentat de către avocatul Sorin Corceac și avocatul stagiar Marcela Cioară.

A fost modificată hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor după cum urmează: a fost micșorat quantumul pensiei de întreținere a copilului minor, XXXXX, încasată de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, de la 4 000 de lei lunar până la 2 000 de lei lunar, începând cu 3 august 2017 până la atingerea majoratului de către copil.

În rest, a fost menținută hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin decizia suplimentară din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost modificată hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea încasării cheltuielilor de judecare a cauzei și a cheltuielilor de asistență juridică și micșorată suma cheltuielilor de judecare a cauzei încasate de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, de la 1 366,65 de lei până la 693,32 de lei și suma cheltuielilor de asistență juridică de la 6 000 de lei până la 4 000 de lei.

Prin decizia din 6 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac, casată decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac, admis apelul declarat de Oleg Istrati, reprezentat de avocatul Sorin Corceac și avocatul-stagiar Marcela Cioară și modificată hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani prin modificarea quantumului pensiei de întreținere a copilului minor XXXXX, încasată de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, prin micșorarea acesteia de la suma de 4000 de lei lunar la suma de 1500 de lei lunar, începând cu 3 august 2017 până la atingerea majoratului de către copil.

A fost modificată suma cheltuielilor judiciare a cauzei încasate de la Oleg Istrati în beneficiul Vioricăi Istrati, prin micșorarea acestora de la suma totală de 7366,65 de lei la suma totală de 3208,15 lei.

A fost modificată suma cheltuielilor de judecare a cauzei, sub formă de taxă de stat, încasate de la Oleg Istrati în folosul statului, prin mărirea acestora de la suma de 150 de lei la suma de 540 de lei.

Instanța de apel la încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor a considerat necesar de luat în considerație ca circumstanță stabilită, informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărirea minimului de existență.

La 24 iulie 2019, Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că la examinarea cauzei au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, au fost încălcate normele de drept procedural, pe motiv că s-a examinat apelul lui Oleg Istrati depus de o persoană neîmputernicită, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară, or probele administrate de recurentă au rămas necercetate și neapreciate, instanța nu a luat în calcul nivelul anterior și actual de asigurare materială a copilului Emilia Istrati.

A susținut că intimatul Oleg Istrati a avut dintotdeauna loc de activitate de muncă, dovada fiind stagiul de cotizare prezentat întru obținerea indemnizației de șomaj, beneficiind ca rezultat al efectuării muncii de un oarecare venit, de care nu a dus lipsă nici în perioada șomajului, întrucât a fost susținut de statul în care se află prin achitarea unui venit sub formă de indemnizație, iar după, fiind angajat în câmpul muncii (conform informației plasate pe una din rețele sale sociale), obține în continuare un oarecare venit ca rezultat al muncii de șofer efectuate.

Instanța de apel, după rejudecarea cauzei, în continuare nu a cercetat și apreciat corect probele suplimentare anexate la dosar de până la rejudecare, cât și pe cele anexate după trimiterea cauzei la rejudecare. Demersul de acceptare a acestora a fost admis, însă asupra materialelor prezentate, instanța nu s-a expus și nici nu le-a dat o apreciere, încălcând astfel norma art. 130 CPC.

Astfel, a indicat că instanța de apel nu s-a expus nici asupra faptului că la momentul emiterii deciziei date, intimatul Oleg Istrati este încadrat în câmpul muncii, conform informației anexate la dosar, nu s-a expus și nu a dat o apreciere faptului că Oleg Istrati nu execută încheierea executorului judecătoresc privind achitarea pensiei de întreținere a copilului care este una cu executare imediată, precum și nu s-a dezbătut proba referitor la procedura amiabilă expedită și recepționată de Oleg Istrati privind executarea obligației de achitare a pensiei de întreținere a copilului minor, or faptul dat în convingerea instanței nu are rezonanță cu acțiunea examinată.

De asemenea, instanța de judecată nu a stabilit dacă avocatul Sorin Corceac avea sau nu împuterniciri în continuare în reprezentarea lui Oleg Istrati, având în vedere că la examinarea cauzei acesta a fost reprezentat și de către avocatul stagiar Cioară Marcela.

La fel, nici avocatul stagiar care a semnat cererea de apel la data examinării apelului nu mai avea calitate de avocat stagiar, respectiv, nu era în drept să-l reprezinte pe Oleg Istrati în judecată, precum și nici să semneze din numele acestuia acte cu valoare juridică.

A mai menționat că a solicitat încasarea pensiei de întreținere a copilului minor doar pentru perioada de după divorț, timp în care copilul a locuit numai cu ea, iar la dosar nu sunt anexate dovezi de întreținere a copilului din partea tatălui.

Pentru perioadele respective de timp, la materialele dosarului au fost anexate dovezi privitor la stabilirea cuantumului total de cheltuieli ce au fost necesare strict

pentru întreținerea și educarea copilului, divizate la doi părinți, respectiv ea a solicitat doar partea datorată de Oleg Istrati.

Referitor la respingerea acțiunii privind obligarea participării la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului, instanța de apel a interpretat greșit și nu a aplicat legea corespunzătoare. Astfel, la materialele dosarului sunt anexate probe referitor la achitarea poliței de asigurare medicală a copilului, precum și faptul că pentru cărțile de studii se achită anual sume excesive.

În privința pretenției cu privire la decăderea lui Oleg Istrati din drepturile părintești, a remarcat că instanța de apel nu a atras atenția că în cererea de apel explicit a indicat că Oleg Istrati se eschivează de la întreținerea copilului minor XXXXX și exercitarea obligațiilor părintești, a desconsiderat faptul că acesta nu a executat titlurile executorii înaintate spre executare în baza hotărârii judecătorești de încasare a pensiei de întreținere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 4 iulie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 132, vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea copiei deciziei de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorica Istrati, reprezentată de avocatul Elena Rozembac împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari